GHID DE STUDIU PENTRU GRUPURILE MICI

RUGĂCIUNEA

UN STUDIU TEMATIC DIN EVANGHELIA DUPĂ MATEI

RUGĂCIUNEA

UN STUDIU TEMATIC DIN EVANGHELIA DUPĂ MATEI

BISERICA METANOIA ARAD
2017

Departamentul de învăţătură - grupuri mici

Rugăciunea
© Emil Bartoș
Biserica Creștină Baptistă Metanoia Arad, 2017
Str. Tribunul Dobra nr. 8
www.bisericametanoia.ro
Tel. 0257 255 226

Calendar de studiu

RUGĂCIUNEA

Săptămâna	Lecția	Pasajul	Titlul
1-7 mai	1	Matei 14:22-36	Prioritatea rugăciunii
8-14 mai	2	Matei 6:7-15	Principiile rugăciunii
15 -21 mai	-	-	-
22-28 mai	3	Matei 6:5-6	Piedicile rugăciunii
29 mai - 4 iunie	4	Matei 7:7-11	Persistența rugăciunii
5-11 iunie	5	Matei 17:14-21	Puterea rugăciunii
12-18 iunie	6	Matei 14:13-21	Providență și rugăciune

Lecția 1

PRIORITATEA RUGĂCIUNII

<u>Textul biblic</u>: Matei 14:22-36

CONTEXTUL

După o lucrare specială, Isus s-a retras pentru rugăciune. Trebuia să stea în rugăciune înaintea Tatălui pentru sufletele celor care au primit hrană fizică, dar care aveau nevoie mai ales de hrană spirituală. Pentru Isus, rugăciunea era esențială, prioritară.

Ce loc are rugăciunea în viaţa noastră? Dar în viața Bisericii noastre? Milioane de oameni se roagă în fiecare zi, dar fiecare în felul lui. Unii folosesc cuvinte multe, alţii mai puține, dar, de obicei, cuvintele rugăciunii sunt simple.

Rugăciunea (din latinescul *rogatio*) este adresarea unei rugăminți divinității. A te ruga înseamnă a apela la cineva mai mare şi mai puternic decât tine.

Rugăciunea a fost pusă la dispoziţia oricui. Nu trebuie să fii bogat sau creştin să te rogi. Te poți ruga oricând, oriunde în mod liber. Dumnezeul Creator şi Suveran, Cel ce stăpâneşte universul şi conduce galaxiile are urechi pentru rugăciunea unui om ca mine şi ca tine. Multe şi măreţe au fost rugăciunile oamenilor curaţi îndreptate spre Dumnezeu, convinşi fiind că El va răspunde.

Rugăciunea vrea cauze nobile, realizări mari, lucruri mai bune. Cine poate spune de câte ori Dumnezeu a intervenit în mod misterios,

a schimbat direcţia unei vieţi, a eliberat pe cei oprimaţi, a umilit aroganţii, a lovit pe cei mândri şi insolenţi?

De ce este prioritară rugăciunea pentru creştin?

1. Rugăciunea este prioritară pentru **comuniunea cu Dumnezeu**

Dumnezeu ne-a creat rugativi. Ne-a creat pentru a avea părtăşie cu El. De aceea, El aşteaptă ca rugăciunea să fie o **prioritate** în comuniunea cu El.

Rugăciunea nu înseamnă doar cerere. Înseamnă întâi de toate laudă şi mulţumire. Când te adresezi lui Dumnezeu, începe prin a-I recunoaşte slava. Apoi să Îi mulţumeşti pentru ceea ce este El pentru tine şi ce eşti tu pentru El.

Întâi se stabileşte relaţia. Se iese din bruiajul lumii şi se intră pe frecvenţa lui Dumnezeu. Puţini oameni înţeleg că rugăciunea este întâi **comuniune** şi apoi **comunicare**. Întâi te asiguri de părtăşia intimă, apoi încep schimburile de idei şi simţiri. De aceea, unii mistici cer ca înainte de orice la rugăciune să te linişteşti, să contempli, să intri în armonie cu Dumnezeu.

Dumnezeu l-a creat pe primul om pentru părtăşie, coeziune internă trainică, legătură intimă. Convorbirile cu Dumnezeu erau plăcerea omului. Astăzi, rugăciunea este mijlocul de recuperare a acestei intimităţi pierdute prin păcat.

Cum să o faci? Înainte de orice, dezvoltă-ți sentimentul de prioritate a părtășiei cu Dumnezeu prin a da laudă Domnului, prin a chema Numele lui Dumnezeu în mod corect. Nu începe nicio rugăciune fără a-L lăuda pe Domnul! Poți învăța cum să te adresezi lui Dumnezeu prin laudă citind rugăciunile din Biblie, cum ar fi Psalmii. Dar poți fi și creativ în rugăciune.

Observație: Unii oameni nici măcar nu se deranjează să rostească Numele Domnului. Intră direct în rugăciune, de parcă ar sta de vorbă cu un foarte bun amic. Da, Dumnezeu este Tatăl nostru cu care putem comunica intim, dar este și Dumnezeul Creatorul și Stăpânul nostru. Reverența, respectul, onorarea intră în obligația noastră de a le recunoaște și proclama.

Aplicație: Căutați rugăciuni cunoscute din Biblie și treceți mai jos expresiile de la începutul lor, pentru a învăța cum să ne adresăm lui Dumnezeu în rugăciune.

Exemplu 1: Rugăciunea lui David (1 Cronici 29:10-) *Binecuvântat să fii Tu, din veac în veac... A Ta este, Doamne, mărirea, puterea și măreția, veșnicia și slava, căci tot ce este în cer și pe pământ este al Tău...*

Exemplu 1:

……

……

Exemplu 2:

……

……

Exemplu 3:

……

……

2. Rugăciunea este prioritară în lupta contra **păcatului**

Unul dintre lucrurile zadarnice este să trăieşti bazat pe puterea ta. Puterea adevărată vine din comuniunea cu Dumnezeu. Rugăciunea dă drumul la robinetul harului.

Un domeniu al luptei noastre este cel al păcatului. Cum să-l biruim? Rugăciunea este indispensabilă luptei împotriva răului, sub orice formă s-ar manifesta. Credem că atunci când cineva începe să se roage, păcatul din viaţa lui îşi va pierde puterea.

Interesant că numai după ce păcatul a ajuns să stăpânească, omul caută eliberarea şi apelează la ultima resursă, la rugăciune.

> **Observaţie:** Una dintre marile noastre probleme este că ne rugăm adesea după ce facem ceva, după ce păcatul ne-a mânjit viaţa. Dar rugăciunea nu s-a dorit a fi un antidot care să fie luat după ce păcătuim. Pentru a fi eficientă, rugăciunea trebuie spusă înainte, să fie un stil de viaţă, să fie o prioritate. Doar rugăciunea ca stil de viaţă poate ucide din faşă răul.

Întrebare: *Ce crezi că ar trebui să facem ca să ne obişnuim a ne ruga preventiv?*

……

……

……

3. Rugăciunea este prioritară pentru a înţelege **perspectiva corectă asupra problemelor** vieţii

Rugăciunea nu schimbă neapărat problema, dar sigur ne schimbă pe noi şi schimbă perspectiva asupra problemei.

Exemplu: Isus se ruga mereu pentru ceea ce urma să vină. Se retrăgea pentru putere. Urma să vină Ghetsimani. Pentru că rugăciunea era prioritară, toată perspectiva asupra problemelor s-a schimbat. Unele probleme ne apar rele, contrare. Rugăciunea te poate face să vezi şi partea care nu o poţi vedea fără rugăciune. Poate că problemele tale sunt necesare pentru viaţa ta spirituală. Poate sunt corective. Poate te întăresc pentru alte situaţii mai grele.

Pavel ne cere să ne rugăm pentru conducători (1 Tim. 3:1-4). Pentru unii nu prea îţi vine să o faci. Dar, s-ar putea ca, dacă începi să te rogi pentru ei, înţelegerea politicii să se schimbe. Rugăciunea este darul participării în istoria lumii lui Dumnezeu.

Întrebare: *Poți da exemple din Biblie cum rugăciunea a schimbat mersul vremurilor?*

……

……

……

4. Rugăciunea este prioritară în **mântuirea** oamenilor

Vrem să-i vedem pe oameni mântuiţi de păcatele lor. Nu există o forţă mai mare decât puterea rugăciunii. Deci, rugăciunea ta poate participa la mântuirea oamenilor. Trebuie să te simţi onorat.

Nu noi îi mântuim pe oameni, ci Dumnezeu prin harul Său. Însă Dumnezeu ne cheamă la parteneriat, la luptă comună. El are nevoie de noi ca să ajungă Cuvântul la cei pierduți.

În același timp, mântuirea se referă și la **vindecarea trupească și sufletească**. Biblia încurajează rugăciunile pentru vindecarea trupului.

Profeții, Isus și apostolii Săi, creștinii din Biserica Primară s-au rugat pentru cei bolnavi. Credința acestora a fost că Dumnezeu nu doar aude rugăciunile, dar El poate interveni cu putere în oprirea bolii sau vindecarea ei. Rugăciunea poate vindeca bolile sufletești. Ea dă speranţă şi vindecare. Prin rugăciune, vindecarea vine în inimile deznădăjduite şi zdrobite. Când vorbim despre probleme, bariere de netrecut, situaţii grele, unul dintre lucrurile cele mai bune pe care le putem face este să ne ridicăm ochii spre cer şi să ne rugăm Celui Atotputernic. Credem că El poate înlătura barierele şi să ne scoată din situaţiile dificile.

Întrebare: *Iacov 5:13-16 ne îndeamnă să mijlocim în rugăciune pentru cei bolnavi. Pentru cine mijlocești acum? Trece mai jos numele a trei oameni pentru care te rogi.*

……

……

……

ANUNŢ MORTUAR: *Cu regrete anunţăm trecerea în nefiinţă a Doamnei Rugăciune. S-a stins din viaţă recent la Biserica Neglijenţei. Născută cu mulţi ani în urmă în mijlocul unei treziri spirituale, a crescut sănătoasă şi puternică, hrănită de studiul biblic şi mărturie, devenind una din cele mai influente membre din familia Bisericii. Dar, în ultimii ani, sora Rugăciune o ducea tot mai rău cu sănătatea şi devenind neajutorată, genunchii fiindu-i vizibil slăbiţi, ea nu mai avea simţămintele sensibile de altădată, viaţa ei spirituală descrescând dramatic. Ultimele ei cuvinte au fost: Unde sunt cei dragi ai mei? I s-a spus că sunt la piaţă, căutând medicamentul relevanţei. Experţii, incluzându-i pe domnii doctori Activistul, Divertismentul şi Delăsătorul, au avut dispute grele şi, în final, nu au căzut de acord care ar fi motivul bolii Doamnei Rugăciune. I-au administrat doze mari de scuze, chiar i-au dat în ultimul minut un bypass motivaţional, dar fără succes. O examinare postmortem a arătat că deficienţa hrănirii spirituale constante, lipsa de părtăşie au contribuit la sfârşitul Doamnei Rugăciune.*

Mărturisire şi cerere

Doamne sfinte, am păcătuit de nenumărate ori, sunt vinovat de mândrie şi necredinţă, nu am găsit gândurile Tale în Cuvântul Tău, am neglijat să-Ţi caut faţa în viaţa de zi cu zi. Nelegiuirile şi greşelile mele îmi pun în faţă o listă de acuzaţii, dar Te binecuvântez pentru că ele nu vor sta împotriva mea, căci toate au fost aruncate asupra lui Hristos. Continuă să-mi subjugi stricăciunile şi dă-mi harul să trăiesc deasupra lor. Nu lăsa ca pasiunile firii sau poftele minţii să-mi stăpânească duhul, ci Tu să mă conduci în libertate şi cu putere.

Îţi mulţumesc pentru multele rugăciuni care mi-au fost refuzate. Am cerut cu gând rău şi nu am primit, m-am rugat motivat de pofte şi am fost respins, am tânjit după Egipt şi am primit pustia. Continuă-Ţi cu răbdare lucrarea, răspunde-mi cu „nu" la rugăciunile greşite şi schimbă-mă ca să pot accepta răspunsul Tău. Curăţă-mă de orice dorinţă greşită, de orice aspiraţie josnică, de tot ce este contrar legilor Tale. Îţi mulţumesc pentru înţelepciunea şi dragostea Ta, pentru toate actele de disciplină prin care trec, pentru că uneori mă treci prin foc ca să cureţi aurul din mine şi să îndepărtezi zgura.

Nici o încercare nu este prea greu de îndurat în comparaţie cu sentimentul păcatului. Dacă m-ai lăsa să aleg între a trăi în plăcere, dar păstrându-mi păcatele, şi a le arde în focul încercării, dă-mi întristarea care sfinţeşte. Eliberează-mă de orice obicei păcătos, de orice acumulare a vechilor păcate, de orice întunecă strălucirea harului Tău în mine, de orice mă împiedică să îmi găsesc plăcerea în Tine. Atunci Te voi binecuvânta, Dumnezeul lui Israel, pentru că m-ai ajutat să fiu un om integru. (O rugăciune puritană)

NOTIȚE

NOTIȚE

Lecţia 2

PRINCIPIILE RUGĂCIUNII

Textul biblic: Matei 6:7-15

CONTEXTUL

Rugăciunea este comuniunea cu Dumnezeu, exerciţiul suprem al naturii noastre spirituale, respiraţia sufletului, exprimarea încrederii, unirii şi ascultării cu Creatorul nostru. Rugăciunea este invenţia lui Dumnezeu, nu a noastră. El ne-a dat acest dar şi El a definit principiile rugăciunii ca practică spirituală.

Domnul Isus a văzut că în vremea Lui, rugăciunea a ajuns să fie coruptă. De aceea a corectat infirmităţile noastre. Isus a dorit să corecteze ritualizarea rugăciunii, forma şi cuvintele ei repetate sau citite mecanic, rutina rugăciunii ca un exerciţiu religios semiconştient. Existau şi atunci evrei devotaţi, dar cei mai mulţi dintre evrei erau superficiali, indiferenţi şi chiar mândri. Se rugau lui Iehova, dar amestecau rugăciunile cu cereri pentru lucruri pământeşti şi cu evenimente irelevante. Se rugau în public, dar lung şi fără coerenţă. Încercau să impresioneze cu religiozitatea lor. Lungimea rugăciunilor se confunda cu sinceritatea. Repetiţia arăta influenţa păgână.

Ce reguli se cer la rugăciune? Care sunt metodele? Ce ne spune Biblia? Sunt principiile biblice principii standard? Câtă inventivitate este permisă în rugăciune?

Ce ne învaţă Isus despre principiile rugăciunii?

1. Rugăciunea să fie VARIATĂ

Rugăciunea *Tatăl nostru*, cunoscută şi *Rugăciunea domnească*, este luată drept standard. Într-un anume sens nu este o procedură greşită. A rosti cuvintele învăţate de Isus este ceva frumos şi bun.

Dar Isus nu a dorit să mărginească practica rugăciunii doar la o rugăciune standard. El ne-a încurajat mereu să ne rugăm în diverse situaţii cu toată îndrăzneala şi inventivitatea. El Însuşi S-a rugat diferit în câteva rânduri. Uneori, rugăciunile Lui erau scurte, alteori lungi; se ruga în public şi se ruga în particular; uneori mulţumea în rugăciune, alteori cerea. Ştim că se retrăgea pentru a petrece ore în rugăciune. Desigur, nu trebuie să credem că repeta aceeaşi rugăciune!

Întrebare: *Există biserici care folosesc cărţi de rugăciune, de unde citesc în timpul liturghiei sau chiar acasă. Ce avantaje crezi că are această metodă de rugăciune?*

……

……

……

2. Rugăciunea să fie SINCERĂ

Rugăciunea în public nu este condamnată nicăieri în Biblie. Ce este condamnat ţine de atitudine. Isus dezaprobă rugăciunea cu scopul de a fi văzut, apreciat de oameni. Aceasta este ipocrizie. Termenul de ipocrizie vine din greacă şi se referă la folosirea unei măşti de către actori. Ipocritul era cel ce juca rolul unui actor. Pretindea că este cineva, deşi în realitate el era altcineva.

Cineva a spus că nimic nu este prea sfânt pentru ca diavolul să nu dorească a-l invada. Şi ceea ce el doreşte cel mai mult este spaţiul între credincios şi Dumnezeu, spaţiul rugăciunii, al părtăşiei. Păcatul ne poate urma chiar şi în prezenţa lui Dumnezeu. Nici un păcat nu este mai periculos decât mândria. Chiar în momentul în care vii să te închini lui Dumnezeu, să fii ispitit a te închina sinelui tău.

De aceea, Isus cere de la bun început ca oricine se roagă, să se roage cu onestitate. Să ştie că Dumnezeu îl vede. Să ţină cont de atotprezenţa lui Dumnezeu (Cf. Zaharia 7:5; Evrei 4:13).

Ce este importantă nu este secretomania, ci sinceritatea rugăciunii. Să te retragi pentru rugăciune în sens de a face rugăciunea nu de ochii oamenilor, ci de dragul lui Dumnezeu. El nu doar vede în secret, ci este în secret. El umple toate locurile secrete cu prezenţa Lui, deşi transcende toate locurile secrete (Ps. 139:7-10).

Rugăciunea este un act serios şi tainic. Elementul tainic nu constă atât în aranjamentele exterioare (retragere, acoperirea feţei, şoaptele…), cât în starea inimii. Dumnezeu îţi vorbeşte şi tu asculţi. Cel ce se roagă are convingerea că Dumnezeu îi va da tot ce are nevoie şi chiar dincolo de imaginaţia lui (Efes. 2:20-21).

Întrebare: *Isus sugerează ca, atunci când ne rugăm, să ne închidem în odăiţa personală. La ce crezi că se referă? Ai aşa ceva?*

……

……

……

Comentariu teologic: Rugăciunea și bolboroseala

Isus ne atrage atenţia la bolboroseală, la repetiţie. Bolboroseala era o practică a rugăciunii păgâne, falsă, imaginară. Posibil să se refere la onomatopee, cuvinte nedesluşite. Unii farisei se rugau aşa pentru că era un obicei. Alţii pentru că nu ştiau altfel. Asta ar însemna să crezi că dacă rosteşti multe cuvinte eşti mai evlavios, iar Dumnezeu te ascultă mai repede. Isus nu condamnă rugăciunile lungi făcute din inimă sinceră. Avem cazuri de rugăciuni lungi în Biblie (2 Cronici 6:14-42; Neemia 9). Uneori, chiar repetarea cuvintelor este justificată, când este făcută moderat şi elegant (Ps. 136). Poate fi exprimarea simţămintelor noastre sau stimularea simţămintelor în alţii. Condamnarea este direcţionată spre motivaţie. Păgânii se rugau crezând sau imaginându-şi (*li se pare*) că cu cât se rugau mai mult şi mai tare, cu atât ar creşte şansa ca rugăciunea să fie ascultată. Aici este sancţionată, aşadar, folosirea indecentă a cuvintelor în rugăciune cu tentă superstiţioasă. Multe din rugăciunile cele mai eficiente sunt cele scurte, directe, energice. O selecţie arată astfel: Moise în Exod 32:31-32; Solomon în 1 Regi 3.6-9; Ilie în 1 Regi 18:36-37; Ezechia în 2 Regi 19:14-19; Iaebeţ în 1 Cronici 4:10; Neemia în 4:4-5; 5:19; 6:9; 13:14,29,31; vameşul în Luca 18:13; Ştefan în FA 7:60; Isus în Ioan 17.

Când te rogi, trebuie să ştii că te prezinţi în faţa unui Dumnezeu atotputernic. Un credincios are un comportament respectuos oriunde şi oricând, pentru că ştie că oriunde şi oricând este privit de Dumnezeu. Formal, rugăciunea poate fi în picioare (Mc. 11:25), însă rugăciunea în genunchi sau prin prosternare ca semn al închinării adânci este de preferat (Lc. 22:41). De asemenea, rugăciunea pretinde cuvinte potrivite. Nu poţi comanda şi nici folosi termeni triviali, impudici, deşănţaţi, vulgari. Rugăciunea impune un fel de protocol spiritual.

Întrebare: *Care este poziția ta față de folosirea unor termeni familiari sau prietenoși în rugăciune?*

.....

.....

.....

3. Rugăciunea să fie cu CREDINȚĂ

Domnul Isus ne amintește că Dumnezeu ştie de ce avem trebuinţă, mai înainte ca să-I cerem. Adică, atunci când ne rugăm să nu pornim de la preconcepţia că Dumnezeu nu ştie ce vrem noi să-I cerem.

Aceasta nu înseamnă, însă, că rugăciunea cu detalii ar fi nefolositoare şi primejdioasă. Ce vrea să elimine Isus este spiritul de neîncredere. Pentru că cine îşi cunoaşte Dumnezeul, ştie ce aşteaptă El de la credincioşii Lui. De aceea, cu atât mai mult, înţelegând ce fel de relaţie aşteaptă Dumnezeu între El şi noi, trebuie să avem încredere în Dumnezeu şi să ne ducem înaintea Lui cu toate problemele noastre (Mat. 7:11). Rugăciunea este un act de încredere şi de ascultare.

Aplicaţie: În rugăciune, deci, să îţi deschizi inima către Dumnezeu, să spui ce ai de spus, dar apoi să Îl laşi să facă ce ştie El că este bine să facă. Nu abuza în rugăciune. Nu repeta anumite cereri sau expresii fără noimă, pentru că ai da impresia că Dumnezeul tău este limitat în cunoaştere şi putere (2 Cron. 16:9). Uneori, Dumnezeu răspunde înaintea de a cere noi (Is. 65:4). Alteori ne dă mai mult decât credem noi (Efes. 3:20).

Când Dumnezeu nu răspunde la rugăciunile noastre, înseamnă că El ştie mai bine ce avem noi nevoie. Noi nu îi prescriem lui Dumnezeu ce să facă, ci subscriem la ceea ce El vrea să facă.

Întrebare: *Ce înțelegi prin expresia „Facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ" din Rugăciunea domnească?*

……

……

……

4. Rugăciunea să fie NEMIJLOCITĂ

Domnul Isus ne învață cum să ne rugăm: *Iată, dar, cum trebuie să vă rugați.* Am stabilit deja că Isus nu a dorit transformarea acestei rugăciuni într-o bolboroseală, repetiţie fără limite, pentru că ar sfârşi în formalism.

Rugăciunea domnească acoperă toate domeniile vieții. Suntem îndemnați să ne rugăm pentru nevoile noastre, dar şi ale altora. Ni se cere să nu uităm de domeniul spiritual, de lupta reală contra duhurilor rele. În scopul şi metoda ei, rugăciunea este comprehensivă, dar spiritul ei trebuie să fie spiritul libertăţii.

Esenţa acestui model de rugăciune propus de Isus constă în caracterul lui nemijlocit. Adresarea este respectuoasă, dar directă. Dumnezeu te aşteaptă <u>pe tine</u> la rugăciune. Nu se cer intermediari, nu se invocă sfinţi, instituţii etc. Deşi Dumnezeu aşteaptă ca prin rugăciunea ta să îi dai slavă Lui, El vrea să te rogi direct şi <u>liber</u>.

Întrebare: *Care sunt <u>atributele</u> lui Dumnezeu prezente în Rugăciunea domnească?*

……

……

……

C. EV. 84

1. Al rugăciunii dulce ceas, mă chemi îngrijorări să las
Şi mă conduci la Dumnezeu să-I spun întreg necazul meu.
Iar când pe cale vin dureri, îmi dai depline mângâieri,
Ce minunat e-acest popas: al rugăciunii dulce ceas.

2. Al rugăciunii dulce ceas, tu porţi pe aripi al meu glas
Spre cer, de unde Dumnezeu dă binecuvântări mereu.
El zice: „Faţa Mea căutaţi, Cuvântul vieţii să-L gustaţi".
Mai mult mă-ncred în al Său glas, stând în al rugăciunii ceas.

3. Al rugăciunii dulce ceas, vei fi mereu al meu popas
Cât timp aici călătoresc şi către cer cu dor privesc.
Când trupul meu va fi-n mormânt, iar eu voi fi la Domnul sfânt,
Ca amintire mi-a rămas al rugăciunii dulce ceas.

Ajutor spiritual

Tatăl meu veşnic, ce dragoste minunată să trimiţi pe Fiul Tău să sufere în locul meu, să laşi Duhul Sfânt să mă înveţe, să mă mângâie şi să mă călăuzească, să faci din îngerii Tăi un zid de apărare în jurul meu; tot cerul slujeşte pentru bunăstarea unui sărman vierme. Îngăduie slujitorilor Tăi nevăzuţi să lucreze neîncetat pentru binele meu şi să se bucure atunci când harul creşte în mine. Nu-i lăsa să se odihnească până când lupta mea s-a sfârşit, iar eu stau victorios pe ţărmul mântuirii.

Fă ca înclinaţia mea spre păcat, indiferenţa faţă de bine, împotrivirea faţă de îndemnurile Duhului Tău să nu Te determine să mă abandonezi. Inima mea împietrită să trezească mila Ta, nu mânia. Iar dacă duşmanul profită de stricăciunea din mine, fă să se vadă că cerul este mai puternic decât iadul, iar cei ce sunt pentru mine sunt mai mari decât cei împotriva mea. Ridică-te în ajutorul meu cu bogăţia binecuvântărilor legământului, dumă pe păşunile Cuvântului Tău întăritor, ajută-mă să cercetez Scripturile ca să Te găsesc acolo.

Dacă pentru rătăcirea mea sunt pedepsit, ajută-mă să primesc corectarea în smerenie, să binecuvântez mâna care mă loveşte, să înţeleg motivul mustrării, să răspund prompt, să mă pocăiesc şi să mă întorc la faptele mele dintâi. Lasă ca atitudinea Ta de Tată faţă de mine să mă facă părtaş la sfinţenia Ta. Îngăduie ca fiecare cădere să mă coboare şi mai jos pe genunchi, pentru ca atunci când mă ridic să ajung pe înălţimile consacrării. Fiecare cruce a mea să fie sfinţită, fiecare pierdere să fie un câştig, fiecare rugăciune refuzată să fie un profit spiritual, fiecare zi întunecată să fie o lumină a Duhului Sfânt, fiecare noapte a încercării să fie o cântare. (O rugăciune puritană)

NOTIȚE

NOTIȚE

Lecția 3

PIEDICILE RUGĂCIUNII

<u>Textul biblic</u>: Matei 6:5-6

CONTEXTUL

Obiceiul Domnului Isus era să se retragă pentru rugăciune şi meditaţie. De ce?

(1) Întâi pentru a se reîncărca spiritual. Era mereu asaltat de mulţime, de bolnavi etc. Viaţa spirituală intensă te epuizează. Totuşi, Isus găsea timp pentru părtăşia cu Tatăl (Mat. 14:23; Mc. 1:35; 6:46; Lc. 4:42; 5:16; 6:12; 9:28).

(2) Apoi, Isus se retrăgea ca să se roage. Nu dorea ca atenția Lui să fie distrasă, de aceea căuta locuri liniştite.

<u>Aplicaţie</u>: Uneori, a te ruga în prezența altora te poate tulbura. Ce variante sugerezi pentru a găsi locuri potrivite pentru rugăciune?

.....

.....

.....

Chiar şi aşa, Domnul Isus a fost ispitit de cel rău, întrerupt de oameni cu nevoile lor urgente. Înseamnă că avem o problemă: cel rău nu vrea să stăm în părtășie cu Dumnezeu.

Aceasta este problema la care vrem să răspundem în acest studiu. Deși este un privilegiu să ne putem ruga, adesea întâmpinăm piedici. Cum să depășim aceste piedici?

Diavolul știe că părtășia noastră cu Domnul ne face pe noi mai puternici și pe el mai slab. De aceea, va încerca să-ți întrerupă timpul de părtășie prin a-ți descuraja dorința după rugăciune. Diavolul terorizează creştinii care însetează după neprihănire. Îi este teamă de rugăciuni, de post, de meditaţii, de studiul Bibliei. De aceea, sufletul care caută relaţia adâncă cu Dumnezeu va fi ispitit de diavol. Va deveni ţinta conspiraţiei întreruperii părtășiei cu Dumnezeu.

Când ne rugăm lui Dumnezeu, aşteptăm ca El să ne asculte fără ca ceva să interfereze. Totuși, există piedici care vin ori din lăuntrul nostru, ori din afara noastră. Care sunt situaţiile în care rugăciunile noastre nu pot fi ascultate? Isus avertizează des asupra piedicilor rugăciunii.

1. O primă piedică în rugăciune este **ipocrizia**

Ipocritul este un om prefăcut, fățarnic, fals. Arată ce nu are, ce nu este, ce nu face în realitate.

Fariseii erau deconspirați de Isus ca fiind fățarnici renumiți.

Întrebare: *Citiți Matei 23. Ce caracteristici negative observi la farisei din descrierea pe care le-o face Isus aici?*

……

……

……

Isus ne cere să nu ne rugăm ca fățarnicii. În privința atitudinii în rugăciune, acești fățarnici se îngrijeau mai mult de imaginea lor.

Stăteau în picioare în locuri publice ca să fie admirați de oameni. Tradiția iudaică spune despre acești fățarnici (care proveneau mai ales din tagma fariseilor) că se rugau pe stradă cu ochii închiși, se loveau de obiecte, se împiedicau, dorind prin aceasta să arate tuturor care-i priveau că sunt atât de concentrați la rugăciune, încât nu le pasă pe unde umblă și ce se întâmplă cu ei. Desigur, gestul lor era plin de ipocrizie. De fapt, îi interesa ce spun ceilalți despre spiritualitatea lor. Cerșeau aplauzele semenilor, aprecieri artificiale, nerealiste.

Întrebare: *Cum ai descrie atitudinea de ipocrizie în rugăciune a celor din generația ta? Ce asemănări ai vedea între aceștia și farisei?*

.....

.....

.....

Aplicație: Ferește-te de orice formă de ipocrizie, mai ales în rugăciune. Fii deschis, transparent cu Domnul! Atitudinea ta să arate sinceritate chiar în exterior. Vocea, poziția corpului, cuvintele, ideile – toate să fie făcute cu curăție de inimă.

2. O a doua piedică în rugăciune este **duhul neiertător**

În Marcu 11:25-26, Domnul Isus Cristos avertizează că Dumnezeu nu va asculta rugăciunile pentru iertarea propriilor păcate dacă nu suntem gata să iertăm și noi pe semenii noștri.

> *Şi, când staţi în picioare de vă rugaţi, să iertaţi orice aveţi împotriva cuiva, pentru ca şi Tatăl vostru care este în ceruri să vă ierte greşelile voastre. Dar, dacă nu iertaţi, nici Tatăl vostru care este în ceruri nu vă va ierta greşelile voastre.*

Duhul de neiertare blochează iertarea lui Dumnezeu.

Ilustrație: Un oarecare John Oglethorpe stătea de vorbă cu predicatorul metodist John Wesley. Deodată, acesta îi spune arogant lui Wesley: Eu niciodată nu iert! Atunci, Wesley îi răspunde cu subînțeles și ironic: În acest caz, domnule, sper că nici nu ai păcătuit vreodată!

Standardele pentru a primi iertarea prin rugăciune sunt ridicate chiar mai sus de apostoli. Apostolul Pavel spune că dacă nu eşti gata să ierţi chiar pe cel care nu merită iertarea, nu poți fi tu însuți iertat de Domnul (Efes. 4:31-32). Motivul stă în faptul că Dumnezeu te-a iertat pe tine când tu nu meritai iertarea. De aceea, cine a trăit cu adevărat iertarea lui Dumnezeu înțelege și aplică principiul în relație cu cei care i-au greșit.

Întrebare: *Care a fost atitudinea lui Isus față de batjocoritorii Lui?*

……

……

……

Aplicație: Cere și tu puterea Duhului Sfânt pentru a putea ierta! Când vrei să te rogi, inima trebuie să-ţi fie eliberată de ură sau de răzbunare. Nu lăsa piedica pusă de un duh neiertător să-ți blocheze rugăciunile.

3. O a treia piedică în rugăciune este **relația întreruptă**

Relaţia cu Dumnezeu depinde de relaţiile dintre noi. Dacă nu ştii să gestionezi corect relaţiile, nici Dumnezeu nu te va asculta atunci când te rogi. Isus ne spune că dacă vrei să aduci o închinare lui Dumnezeu, mai întâi trebuie să te asiguri că relația ta cu ceilalți este bună (Mat. 5:23-24).

Această piedică este sesizată de apostolul Petru în relația dintre soț și soție. În 1 Petru 3:7, el avertizează că, dacă soţul nu îşi tratează corect soţia, Dumnezeu nu îi va lua în considerare rugăciunile.

> *Bărbaţilor, purtaţi-vă şi voi, la rândul vostru, cu înţelepciune cu nevestele voastre, dând cinste femeii ca unui vas mai slab, ca unele care vor moşteni împreună cu voi harul vieţii, ca să nu fie împiedicate rugăciunile voastre.*

În spiritul de egalitate și demnitate a tuturor ființelor umane, indiferent de sex sau poziție socială, apostolii au extins și aplicat gândirea lui Isus Cristos, Domnul lor. Bărbații trebuiau să arate respect față de Capul lor, Isus Cristos, prin a arăta respect față de soțiile lor. Soțiile credincioase moștenesc împreună cu soții lor credincioși harul vieții.

Mai târziu, Petru clarifică principiul: *Căci ochii Domnului sunt peste cei neprihăniți, și urechile Lui iau aminte la rugăciunile lor* (3:12). Deci, ascultarea față de legea Dumnezeu te califică pentru a fi ascultat la rândul tău de Dumnezeu când te rogi.

Întrebare: *Cum ai aplica acest principiu de legătură între ascultare și rugăciune la relația dintre părinți și copii?*

……

……

……

Aplicație: Urmărește pacea cu toți și zidirea! Iar când intri în Casa Domnului să te închini, asigură-te că ai relațiile bune și în pace. Nu te apropia de Masa Domnului decât dacă relațiile tale cu cei din biserică sunt sănătoase.

4. O a patra piedică în rugăciune este **îndoiala**

Iacov (1:5-8) ne atrage şi el atenţia că rugăciunea are un duşman constant în duhul îndoielii. Dacă, de pildă, te rogi pentru înțelepciune, să nu ai șovăială, ezitare în inima ta.

> *Dacă vreunuia dintre voi îi lipseşte înţelepciunea, s-o ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor cu mână largă şi fără mustrare, şi ea îi va fi dată. Dar s-o ceară cu credinţă, fără să se îndoiască deloc: pentru că cine se <u>îndoieşte</u> seamănă cu valul mării, tulburat şi împins de vânt încoace şi încolo. Un astfel de om <u>să nu se aştepte să primească ceva de la Domnul</u>, căci este un om nehotărât şi nestatornic în toate căile sale.*

A te îndoi înseamnă a fi nedecis sau chiar sceptic cu privire la ceva. Îndoiala arată lipsa de hotărâre, de certitudine, de încredere. Îndoiala este un duşman al credinţei. Dacă ne îndoim că Dumnezeu nu are abilitatea să răspundă rugăciunilor noastre, atunci El nu va răspunde.

Alteori, rugăciunile noastre de cerere suferă pentru că avem motivații greșite. Tot Iacov (4:3) ne avertizează:

> *Sau cereţi, şi nu căpătaţi, pentru că cereţi rău, cu gând să risipiţi în plăcerile voastre.*

Dumnezeu nu răspunde atunci când ştie că cererile noastre sunt motivate greşit. Cerem greşit, cu gând să risipim în plăceri. Dumnezeu nu va răspunde acestor cereri indolente.

Întrebare: *Cum ne-am putea verifica dacă cererile noastre înaintea lui Dumnezeu sunt corecte? Ce texte biblice ne-ar ajuta aici? Sugerează câteva dintre ele.*

……

……

……

Aplicație: Chiar dacă ai întrebări sau îndoieli față de Dumnezeu, fii sincer cu El în orice lucru. Cere ajutorul Duhului Său ca să treci peste orice ezitare în credința ta. Duhul Lui este Sfânt și îți va sfinți cererile sau orice altă formă de rugăciune.

FĂ-ȚI TIMP

Traian Dorz

În trecerea grăbită prin lume către veci,
Fă-ți timp, măcar o clipă, să vezi pe unde treci!
Fă-ți timp să vezi durerea și lacrima arzând,
Fă-ți timp să poți, cu mila, să le alini, trecând.

Fă-ți timp pentru-adevăruri și adânciri în vis,
Fă-ți timp pentru cântare cu sufletul deschis,
Fă-ți timp să vezi pădurea, s-asculți lângă-un izvor,
Fă-ți timp s-auzi ce spune o floare, un cocor.

Fă-ți timp s-aștepți din urmă când mergi cu slăbănogi,
Fă-ți timp pe-un munte, seara, stând singur să te rogi,
Fă-ți timp să stai cu mama și tatăl tău bătrâni,
Fă-ți timp de-o vorbă bună și-o coajă pentru câini.

Fă-ți timp să stai aproape de cei iubiți, voios,
Fă-ți timp să fii și-al casei în slujba lui Cristos,
Fă-ți timp să guști frumsețea din tot ce e curat,
Fă-ți timp, căci ești de taine și lumi înconjurat.

Fă-ți timp de rugăciune, de post și meditări,
Fă-ți timp de cercetarea de frați și de-adunări,
Fă-ți timp și-adună-ți zilnic din toate câte-un pic,
Fă-ți timp, căci viața trece și când nu faci nimic.

Fă-ți timp lângă Cuvântul lui Dumnezeu să stai,
Fă-ți timp, căci toate-acestea au pentru tine-un grai,
Fă-ți timp s-asculți la toate, din toate să înveți,
Fă-ți timp să dai vieții și morții tale preț.

Fă-ți timp acum, că-n urmă zadarnic ai să plângi;
Comoara risipită a vieții n-o mai strângi.

Doamne, Te rog să mă ajuți ca în aceste perioade dificile ale relațiilor mele să-mi amintesc că este mai important să fiu o persoană integră decât să am dreptate; că a avea o relație cu o altă persoană umană este un dar prețios care trebuie manevrat cu multă atenție; că cel mai mare dar pe care îl pot oferi altei persoane este să mă dăruiesc pe mine însumi – chiar cu toată fragilitatea mea și cu toate durerile mele; că adevărata iertare și împăcare începe cu mine și că ea provine dintr-un spirit smerit și o inimă pocăită; că după ce am făcut tot ce am putut pentru a reface o relație ruptă trebuie să mă încred în Tine în ce privește rezultatele și să refuz să acționez cu amărăciune sau cu dorință de răzbunare dacă trebuie să renunț la acea relație.

Doamne, adu-mi aminte din nou și des că la sfârșitul zilelor mele pe pământ, succesul meu în relații nu se va măsura prin numărul relațiilor pe care le-am avut, ci prin calitatea celor pe care încă le mai am. (Randy Carlson)

NOTIȚE

NOTIȚE

NOTIȚE

Lecția 4

PERSISTENŢA RUGĂCIUNII

<u>Textul biblic</u>: Matei 7:7-11

CONTEXTUL

Ce te face un creştin mai bun? De obicei, ţi se va răspunde: să mergi la biserică, să citeşti Biblia şi să te rogi. Toţi recunoaştem aceste lucruri esenţiale vieţii creştine, dar în anumite biserici majoritatea scaunelor sunt goale, Bibliile stau necitite şi genunchii nefolosiţi.

Care dintre noi este mulţumit cu viaţa de rugăciune?

Cei ce se roagă mult, cred că se roagă atât de puţin.

Numai când simţi dulceaţa rugăciunii, înţelegi cât de puţin o preţuieşti.

În Predica de pe Munte, Isus ne promite că Dumnezeu este gata să dea răspuns rugăciunilor noastre. Este adevărat că nu la toate rugăciunile. El ştie care rugăciuni trebuie să primească răspuns.

Atunci de ce nu ne rugăm? Motivele sunt subiective:

(1) Unii nu se roagă pentru că le merge bine. De aceea, ei se roagă doar ocazional, eventual când le merge rău.

Dumnezeu vrea să ne dea ceva, dar nu poate pentru că mâinile ne sunt pline. – Augustin

Ne gândim la Dumnezeu aşa cum se gândeşte un zburător la paraşuta lui; este acolo pentru urgenţe, dar speră că nu o va folosi niciodată. – C.S. Lewis

(2) Alţii nu se roagă considerând că este suficient în a fi preocupat să faci bine.

Observaţie: Pentru slujitorii Cuvântului, predicarea sau învăţătura este privită ca cea mai bună lucrare. Am auzit însă predicatori care au spus, după zeci de ani de lucrare, că dacă i-ar întreba cineva cum şi-ar reorganiza viaţa, ar răspunde: *M-aş ruga mai mult şi aş predica mai puţin!* Predicarea este o chemare specială, dar nu se compară cu rugăciunea. Când predicăm, oamenii ascultă; când ne rugăm, Dumnezeu ascultă. Când predicăm, oamenii acţionează; când ne rugăm, Dumnezeu acţionează.

(3) Sunt alţii care nu se roagă pentru că nu ştiu cum lucrează rugăciunea. Ei nu au experimentat rugăciunea ca sursă de putere spirituală.

Ilustraţie: Se cunoaşte cazul ciudat şi anecdotic al unei femei care trăia mai izolată. Când compania de electricitate i-a verificat consumul de curent electric la casă, au sesizat că aproape nu folosea curent. S-au dus să vorbească cu ea şi au văzut că totul era în regulă cu curentul electric. Când au întrebat-o de ce consumul este aşa de mic, ea le-a spus că aprindea lumina doar să vadă cum să-şi aprindă lampa!

Întrebare: *În ce domenii crezi că ne putem folosi de rugăciune convinşi că ea va produce o schimbare? Completează lista de mai jos.*

Exemplu: Trezirile spirituale (2 Cronici 7:14)

……

Exemplu:

.....

Exemplu:

.....

MODELUL PERSISTENȚEI ÎN RUGĂCIUNE

Cum putem învăța persistența în rugăciune? A persista înseamnă a stărui, a persevera.

De ce Dumnezeu răspunde la unele rugăciuni şi nu la altele? De ce unii credincioşi sunt mai puternici în rugăciune şi alţii mai puţin? Depinde aceasta de credinţa lor, de relaţia lor cu Dumnezeu, de felul în care se roagă (postură, cuvinte, timp)?

Poate că depinde de toate acestea, dar mai mult, spune Isus, depinde de persistența în rugăciune. Să nu se lase!

Isus foloseşte câteva verbe uzuale pentru a descrie rugăciunea: cere, caută, bate! Toate pretind acţiune directă, pentru că rugăciunea este ceva activ, nu pasiv. Vedem aici progresia naturală a acţiunii, de la mai puţin agresiv la foarte agresiv. Isus ridică astfel problema intensităţii rugăciunii.

> **Observație**: Dacă ne rugăm cu jumătate de inimă sau numai de două ori pe săptămână nu trebuie să aşteptăm mult de la Dumnezeu!

Isus ne poruncește să ne rugăm cu persistenţă. Rugăciunea nu este o opţiune. Verbele folosite în text sunt la imperativ şi la timpul prezent, ceea ce presupune o acţiune continuă. Adică: continuaţi să cereţi, să căutaţi, să bateţi!

1. CEREŢI

A cere înseamnă a-I face o rugăminte lui Dumnezeu. Cerem pentru că avem o nevoie. Cerem pentru că avem credinţa că El poate să ne ajute (Mc. 11:22-24).

Aplicaţie: Completează cu încă două texte din Biblie răspunsul la întrebarea: cum să ceri?

(1) Cere în Numele lui Isus – Ioan 16:24; 15:15-16

……

(2)

……

(3)

……

2. CĂUTAŢI

Dumnezeu vrea să avem un rol activ în rugăciune şi poate chiar în anumite acţiuni care determină răspunsul la rugăciune. Căutarea cere un plus de acţiune. Căutăm când ştim că acel lucru este valoros pentru noi.

> *Trebuie să te rogi ca şi cum totul depinde de Dumnezeu, dar apoi să lucrezi ca şi cum totul depinde de tine!* (Martin Luther)

Aplicaţie: Alege două texte din Biblie care să răspundă la întrebarea: cum să cauți?

(1)

……

(2)

……

3. BATEȚI

A bate înseamnă nu doar acţiune în plus, ci şi atitudine în plus. Aceasta înseamnă a cere clar, a căuta cu un scop şi a bate cu stăruinţă. Batem când suntem în afara a ceea ce dorim şi avem nevoie. Batem pentru lucruri pe care numai Dumnezeu le poate face.

Când batem, ne ducem la uşi până o găsim pe cea bună.

Când găsim uşa corectă, continuăm să batem până ni se deschide. Este gestul dependenţei de Dumnezeu.

Aplicație: Alege două texte din Biblie care să răspundă la întrebarea: cum să cauți?

(1)

……

(2)

……

CONDIȚIILE PERSISTENȚEI ÎN RUGĂCIUNE

Rugăciune cu stăruinţă se bazează pe două condiţii:

a. Rugăciunea să vină dintr-o **dorință sinceră**

A te ruga sincer înseamnă a accepta că ceea ce ai este insuficient.

De ce ne-ar da Dumnezeu ceva dacă nu suntem cinstiţi în cererea noastră? Nu ceri, nu cauţi, nu baţi dacă nu ai nevoie de Dumnezeu. În principiu, rugăciunea şi postul arată o dorinţă nespusă pentru a primi ajutor.

Întrebare: *Ce dorință spirituală ai avea azi, acum, aici ca să-i ceri lui Dumnezeu?*

……

……

……

b. Rugăciunea să se bazeze pe **încredere**

Să crezi că rugăciunea poate activa puterea lui Dumnezeu și El îți va da exact ce trebuie.

Iacov scrie că nu primim pentru că nu cerem. Mai precis: nu primim pentru că nu cerem cu credinţa că vom primi. Sau poate cerem cu gând rău, să risipim în plăcerile noastre.

Aplicaţie: Împărtăşeşte cu ceilalţi un caz de stăruinţă în rugăciune la care ai primit răspuns.

.....

.....

.....

LECŢIILE PERSISTENŢEI ÎN RUGĂCIUNE

Ce ne învaţă rugăciunea cu stăruinţă?

a. Să **comunicăm** mai mult şi mai des cu Dumnezeu

Dumnezeu vrea să ne apropiem de El şi să ne rugăm Lui (Rom. 8:16-17). Dumnezeu ne primeşte înaintea tronului de har.

Dumnezeu îşi ţine promisiunile. Nu ceda! Caracteristica rugăciunii cu stăruinţă este că nu cedează în faţa circumstanţelor potrivnice.

b. Să avem **răbdare** şi **speranţă** în Dumnezeu

Fiecare rugăciune a credinciosului este auzită şi ascultată de Dumnezeu. Ca răspuns la rugăciunea lui Daniel, Dumnezeu l-a asigurat că ea a fost ascultată din prima zi (Daniel 10:12; 9:23).

Dumnezeu răspunde rugăciunilor noastre în conformitate cu planul Lui şi cu caracterul Lui. Dumnezeu ţine cont şi de cel care stăruie (1 Petru 3:12). Dar, Dumnezeu nu pune nimic în mâinile noastre până ce nu ne-a pregătit inimile.

> *Dar, dacă cererea este greşită, Dumnezeu spune „Nu!”; dacă vremea răspunsului este greşită, Dumnezeu spune „Nu acum!”; dacă cererea este corectă şi la timp, Dumnezeu spune „Aşa să fie!”.*

C. EV. 100

1. Mulţumim, o, Tatăl nostru pentru Fiul Tău iubit.
Mulţumim că-n orice vreme minunat ne-ai ocrotit.
Pentru primăveri senine ca şi pentru toamne reci,
Pentru lacrimi, Ţie, Doamne, Îţi aducem slavă-n veci.

2. Mulţumim pentru răspunsul rugăciunilor ce-l dai.
Mulţumim că ajutorul gata pentru noi îl ai.
Pentru rău şi pentru bine, pentru sfinte mângâieri,
Mulţumim pentru iubirea mai bogată azi ca ieri.

3. Mulţumim pentru toţi spinii, mulţumim şi pentru flori,
Pentru case şi cămine, pentru soarele din nori.
Pentru bucurii nespuse, pentru pace Te slăvim,
Pentru tainica nădejde, Doamne mare-Ţi mulţumim.

Întâlnirea cu Dumnezeu

Dumnezeule mare, în mulţime şi în taină, în sanctuar şi acasă, fă ca viaţa mea să fie cufundată în rugăciune, umplută cu duhul harului şi cererii, fiecare rugăciune să fie parfumată cu tămâia sângelui ispăşitor. Ajută-mă, apără-mă, până când voi trece de pe tărâmul rugăciunii în cel al laudei neîntrerupte. Obligat de nevoile mele, invitat de promisiunile Tale, chemat de Duhul Tău, intru în prezenţa Ta, închinându-mă cu o teamă sfântă, copleşit de maiestatea, măreţia şi gloria Ta, însă încurajat de dragostea Ta.

Sunt în totalitate sărac şi vinovat, nu am nimic al meu cu care să Te răsplătesc, însă vin cu Isus înaintea Ta în braţele credinţei, bizuindu-mă pe neprihănirea Lui ca să compenseze nelegiuirile mele, bucuros că El va apleca balanţa în favoarea mea şi va satisface dreptatea Ta. Te binecuvântez pentru că păcatul mare atrage harul mare, iar, deşi cel mai mic păcat merită o pedeapsă infinită pentru că a fost făcut împotriva unui Dumnezeu infinit, totuşi, există îndurare pentru mine, pentru că acolo unde vina e cea mai îngrozitoare, îndurarea Ta în Hristos este cea mai liberă şi mai adâncă.

Binecuvântează-mă descoperindu-mi mai mult din meritele Sale mântuitoare, făcând ca bunătatea Ta să treacă pe dinaintea mea, rostind cuvinte de pace inimii mele chinuite de remuşcări; întăreşte-mă să insist înaintea Ta până când Hristos va domni suprem în mine în fiecare gând, cuvânt şi faptă, într-o credinţă care curăţă inima, biruie lumea, lucrează în dragoste, mă leagă mai tare de Tine şi rămâne pentru totdeauna lipită de cruce. (O rugăciune puritană)

NOTIȚE

NOTIȚE

NOTIȚE

Lecția 5

PUTEREA RUGĂCIUNII

Textul biblic: Matei 17:14-21

CONTEXTUL

Contrastul prezentat de Evanghelia după Matei este între gloria de pe munte şi neputinţele din vale. Isus se coboară de pe muntele Schimbării la faţă pentru a ajuta acestor neputinţe. Ucenicii nu au putut vindeca un tânăr lunatic (bolnav de halucinaţii, somnambul). Alte traduceri spun că era epileptic. Dar, adevărul sta în faptul că acest băiat era posedat de un demon. Înainte, Isus îi împuternicise pe ucenici să scoată draci (Mat. 10:1) şi au reuşit (Mc. 6:13,30; Lc. 9:6-10). Acum însă ceva s-a întâmplat şi ucenicii nu au reuşit. Cum de a fost posibil?

Isus le spune că există o barieră peste care nu poţi trece decât cu puterea rugăciunii şi postului. Ce să înţelegem? Există o putere tainică, care nu acţionează totdeauna la vedere. O putere care schimbă, transformă, mişcă vieţi, naţiuni, forţe. Ea este activată numai de rugăciune.

Marile lucrări ale lui Dumnezeu în istorie se fac pentru că există oameni ai rugăciunii. Iar rugăciunea implică credinţă: să crezi că Dumnezeu te ascultă.

Puterea rugăciunii ne face speciali. Dumnezeu este gata să ne dea mai mult decât credem sau gândim noi. Când înţelegi că nu poţi face nimic şi nu ai nimic, atunci rugăciunea urcă la un alt nivel: la rugăciunea plină de putere divină. Regula: puterea rugăciunii nu stă în cel ce se roagă, ci în cel ce aude rugăciunea, adică în Dumnezeu.

Ce putem învăța de la Domnul Isus pentru a avea putere în rugăciune?

1. Leagă rugăciunea de **<u>părtășia</u>** cu Dumnezeu

Citim în Luca 5:15-16, că Isus se ruga pentru a înţelege aşa cum Dumnezeu înţelege. El se ruga pentru a-Şi consolida scopul pentru care a venit în lume. Nu era rugăciunea ocazională sau circumstanţială. Isus se ruga pentru putere. După vindecări, cuvântări şi marşuri, Isus avea nevoie de odihnă şi reîncărcare spirituală prin a căuta părtășia intimă cu Tatăl Său.

Ce înseamnă să cauţi părtăşia cu Dumnezeu? Să te rupi de viaţa cotidiană, să-ţi cauţi un loc şi un timp NUMAI pentru părtășia cu Dumnezeu. În acest timp să te rogi, să meditezi, să te cercetezi, să studiezi Cuvântul, să asculţi ce-ţi vorbeşte Domnul.

Întrebare: *Când a fost ultima oară când te-ai retras numai pentru rugăciune? Cum a fost? Îți lipsește?*

……

……

……

2. Leagă rugăciunea de **<u>acţiunea credinţei</u>**

Ce critică Isus la ucenici şi la cei din generaţia lor este lipsa credinţei. Este vorba de acea credinţă care operează eficace. De ce nu au putut ucenicii să scoată acel demon? Din pricina credinţei mici, a unei încrederi ezitante şi a lipsei rugăciunii. Chiar dacă demonul nu a ieşit imediat, ei trebuiau să continue să se roage.

Este credinţa care nu se opreşte atunci când vede că potenţialul este mic, ca un grăunte de muştar. Să nu te opreşti când succesul nu este

imediat. Trebuie să menţii contactul permanent cu Dumnezeu, să te rogi continuu, ştiind că Dumnezeu va răspunde la timpul Lui. Numai aşa te legi de resursele puterii divine. De aceea, nimic nu este cu neputinţă la cel ce crede în Dumnezeu (19:26).

Nu cantitatea de credinţă este importantă, ci puterea lui Dumnezeu care se poate folosi chiar de o credinţă mică. Nimic nu este cu neputinţă, în sens de nimic din ceea ce Isus vă dă cu autoritatea Lui să faceţi.

Pavel scria *pot totul în Cristos care mă întăreşte!* (Filip. 4:13). Dar Pavel era în acţiune. Pentru ce să te întărească Dumnezeu dacă nu lucrezi?

Credinţa înseamnă încredere, relaţie, unire, acţiune. Înveți să te rogi rugându-te! Înveți să crezi ascultând.

> **Ilustrație**: În timpul celui de-Al Doilea Război Mondial, primul ministru al Angliei, Winston Churchill a considerat că, pentru apărarea ţării, era nevoie de mai mult argint necesar proiectelor armatei. Pe atunci, argintul era un material dificil de găsit. De aceea, printre alte acțiuni de adunare a argintului, s-a recurs şi la topirea statuilor unor sfinţi, găsite în unele catedrale. Churchill a spus atunci, laconic: *Este timpul să-i punem pe sfinţi înapoi în circulaţie!*

Să te rogi în acţiune. Să te rogi concret. Să legi rugăciunea de acţiune. Să arăţi dragoste şi credinţă în acţiune.

> *Să te rogi fără a acţiona este ipocrizie; a acţiona fără rugăciune e păgânism.*

Ilustrație: George Müller, născut în Prusia în 1805, a avut un tată colector de taxe. Când s-a convertit, a fost impresionat de încurajarea lui Isus să ceară orice în Numele Lui. Împreună cu soția, s-au angajat într-un experiment cu Dumnezeu: au renunțat la multe bunuri din casă, apoi au refuzat salarul de la o misiune creștină unde slujea, apoi au început o casă de orfani pentru copiii fără casă. Prima casă de orfani a început într-o clădire închiriată. În câteva zile, 43 de orfani au fost strânși de pe străzi și integrați în orfelinat. Experimentul lui Müller și a colaboratorilor lui a fost ghidat de următoarele principii:

- Niciodată nu vor solicita bani.
- Niciodată nu vor avea datorii.
- Niciodată nu vor deturna fonduri spre alte scopuri decât cele pentru care au venit.
- Își vor supune toate conturile controalelor anuale.
- Nu vor publica numele donatorilor.
- Nu vor lua în bordul de conducere pe nimeni doar datorită numelui pe care cineva îl are.
- Succesul lucrării nu va fi măsurat prin numărul celor slujiți sau prin cantitatea de bani primiți, ci prin binecuvântările lui Dumnezeu asupra lucrării.
- Binecuvântările vor depinde de timpul petrecut în rugăciune.

Müller a zidit prima clădire a orfelinatului, apoi, după șase luni, a doua. S-au concentrat pe rugăciune și au ajuns la cinci clădiri, 110 lucrători și 2050 de orfani. Peste 60 de ani, orfelinatul a continuat să existe, au fost 9500 de orfani adăpostiți și nu a fost zi în care să nu primească hrană. Singurul ajutor pe care Müller l-a cerut a fost de la Dumnezeu.

A crede în rugăciune este important, dar a te ruga cu credință în acțiune face diferența! A crede că Dumnezeu va răspunde rugăciunilor este special. Atunci lucrurile se mișcă. Credința și perseverența dau valoare rugăciunii.

Întrebare: *Ce mărturii poți aduce tu pentru a susține acest principiu, că rugăciunea și acțiunea conlucrează în lucrarea Domnului?*

.....

.....

.....

3. Leagă rugăciunea de **post**

Ucenicii se întrebau: de ce acum nu au putut face vindecarea? *De ce noi nu putem scoate demonii afară?* Sunt sigur că ucenicii s-au rugat, au stăruit în rugăciune… Dar ce nu mergea? Ce făceau greşit? Isus le răspunde că *acest soi de draci nu iese afară decât cu post şi rugăciune*.

Domnul Isus ştia că va veni o vreme când El nu va mai fi cu ucenicii în trup. Ştia că vor veni vremuri grele şi va fi nevoie de putere supranaturală. În acele zile, puterea va sta în post.

Unii țin postul doar ca parte a tradiției. Alții spun că nu este pentru ei.

Unele probleme cu care ne confruntăm sunt spirituale, de aceea au nevoie de intervenţii divine. Puterea lui Dumnezeu se poate elibera şi lucra prin rugăciunea şi post.

Isus cunoştea valoarea postului. El şi-a dezvoltat o viaţă de rugăciune şi post. În Luca 4:14, citim că Isus S-a dus în pustiu și acolo a postit timp de 40 de zile. Când S-a întors era plin de puterea Duhului.

De ce ne cere Dumnezeu să ne rugăm şi să postim? Iată câteva motive:

- Postul ne aminteşte de umanitatea noastră. Ne vedem neputincioşi fără ajutorul Domnului. Suntem dependenţi de El.

- Postul ne ține smeriți. Este smerenia aceea care recunoaşte că Dumnezeu are răspunsul.
- Postul este un semn al dorinţei noastre. Căutarea lui Dumnezeu este mai importantă decât zilnica căutare a hranei. Este pasiunea care întrece orice altă dorință; nu de a-L forţa pe Dumnezeu, ci de a dori sincer binecuvântarea Lui.

Ilustrație: David Yonggi Cho este pastorul celei mai mari biserici din Coreea de Sud (700.000 de membri, în Seul). Împreună cu cei din conducerea bisericii ei cred în puterea postului şi rugăciunii. Dacă cineva vine la ei cu o problemă sau nevoie urgentă, răspunsul este: *Du-te să te rogi pe munte şi posteşte timp de trei zile.* Dacă persoana vine înapoi fără rezolvare, îl trimit înapoi pentru o săptămână, şi tot aşa. Ei cred că nu este posibil ca o persoană să se întoarcă şi să aibă aceeaşi problemă.

Întrebare: *Cum ar trebui să fie ținut un post? Extrage câteva principii din Matei 6:16.*

……

……

……

Vrei schimbarea vieţii? Vrei mai mult de la Dumnezeu? Vrei să biruieşti ispita, patima? Atunci caută putere de sus. Puterea de sus vine doar când rugăciunea caută dulceaţa binecuvântată a părtăşiei, când acţionează prin credinţă şi când posteşti.

<u>Aplicație</u>: Împărtășiți în grup experiențe personale care au dovedit puterea rugăciunii în viața voastră sau a familiei voastre.

.....

.....

.....

C. EV. 92

1. Veniţi, creştini, la rugăciune în Casa Tatălui preasfânt,
//: Veniţi, veniţi, plecaţi genunchiul şi faţa voastră la pământ. ://

2. Creştinii noştri de pe vremuri pe sub pământ altar zideau
//: Şi pe furiş, la miezul nopţii, veneau şi-acolo se-nchinau. ://

3. Azi masa Domnului e-ntinsă, dar cei poftiţi nu vin la ea;
//: Ei nu aud chemarea blândă: „Veniţi, veniţi la masa Mea!” ://

Tată, trebuie să întreb cine poate să ajungă în cele mai adânci locuri ale inimii mele? Cine poate să îmi sondeze conștiința și să îmi scoată la lumină păcatele? Cine are puterea, Tată, să smulgă ofensele din inima mea? Cine poate să îmi dea puterea să merg la cei față de care am greșit sau la cei care m-au rănit? Cine, o, Tată, cine poate să facă aceasta? Eu nu o pot face singur. Vino la mine chiar acum. Eliberează-mă. Am nevoie de ajutorul Tău. Am nevoie de zdrobire și acceptare. Acordă-mi ca dar toate aceste lucruri. Și nu opri lucrarea din mine. Doar prin harul Tău pot merge mai departe de locul acesta. Te rog în Numele lui Isus. Amin. (Erwin W. Lutzer)

NOTIȚE

NOTIȚE

Lecția 6

PROVIDENȚĂ ȘI RUGĂCIUNE

<u>Textul biblic</u>: Matei 14:13-21

CONTEXTUL

Domnul nostru Isus Cristos avea o infinită și misterioasă milă de oameni. În textul nostru Îl vedem cum hrănește mii de oameni. Înainte de a le da să mănânce, El S-a rugat: *Și-a ridicat ochii spre cer, a binecuvântat, a frânt pâinile și le-a dat ucenicilor, iar ei le-au împărțit noroadelor.* Rugăciunea și providența conlucrau la împlinirea planului divin.

Una dintre cele mai dificile sarcini este să explicăm rugăciunea. Nu pentru că n-am ști să ne rugăm natural. Greu este să explici cum e posibil să fii partener cu Dumnezeu în istorie prin rugăciune.

> *Orice poate face Dumnezeu poate face și credința, și orice poate face credința poate face și rugăciunea, atunci când este înălțată cu credință. O invitație la rugăciune este, așadar, o invitație la omnipotență, fiindcă rugăciunea îl implică pe Dumnezeul Omnipotent și Îl aduce pe El în treburile noastre umane. Nimic nu este imposibil pentru omul care se roagă cu credință, așa cum nimic nu este imposibil pentru Dumnezeu.* (Tozer, *Ridicarea pânzelor*, p. 30)

PROVIDENȚA

În acest punct trebuie întâi să înțelegem cum lucrează **providența** divină. Providența (din latinescul *providentia*, sprijin, prevedere) este un atribut al lui Dumnezeu recunoscut în acțiunea de guvernare a creației și de predeterminare a evenimentelor spre binele oamenilor. Astfel, când ne referim la „Providență", ne referim la Dumnezeul Atotputernic, Creatorul, Domnul, Preabunul, Preaputernicul, Preaînaltul, Sfântul, Atotțiitorul.

Biblia învață despre providența lui Dumnezeu:

> Psalmul 104:28-30 - *Le-o dai Tu, ele o primesc; îţi deschizi Tu mâna, ele se satură de bunătăţile Tale. Îţi ascunzi Tu faţa, ele tremură; le iei Tu suflarea; ele mor şi se întorc în ţărâna lor. Îţi trimiţi Tu suflarea; ele sunt zidite şi înnoieşti astfel faţa pământului.*
>
> Isaia 45:11-12 – *Aşa vorbeşte Domnul, Sfântul lui Israel şi Făcătorul său: „Vrea cineva să Mă întrebe asupra viitorului, să-Mi poruncească pentru copiii Mei şi pentru lucrarea mâinilor Mele? Eu am făcut pământul şi am făcut pe om pe el; Eu cu mâinile Mele am întins cerurile şi am aşezat toată oştirea lor.*
>
> Matei 5:45: ... *El face să răsară soarele Său peste cei răi şi peste cei buni, şi dă ploaie peste cei drepţi şi peste cei nedrepţi.*
>
> Matei 10:29 - *Nu se vând oare două vrăbii la un ban? Totuşi, niciuna din ele nu cade pe pământ fără voia Tatălui vostru.*

Aplicată vieții noastre pământești, providența ne asigură că Dumnezeu este direct implicat în viețile noastre. El știe ce va urma și nu este surprins de nimic. El este mereu la lucru. Orice face Dumnezeu este produsul gândirii și voinței Sale. Lucrările Lui sunt manifestarea voii Lui.

Providenţa afirmă că există o ordine cu scop al tuturor evenimentelor din istorie. Nimic nu se întâmplă datorită şansei. Chiar dacă omul nu poate înţelege, există un plan divin şi cosmic pentru univers, o raţiune pentru orice.

> Prov. 16:33 - *Se aruncă sorţul în poala hainei, dar orice hotărâre vine de la Domnul.*

Însă, dacă Dumnezeu vrea să împlinească ceva, El are nevoie de noi. De aceea, Dumnezeu împuternicește creaturile Sale pentru a lucra în moduri specifice. Când Dumnezeu are un scop, El asigură și mijlocul ca acel scop să se realizeze.

> *Rugăciunea este puterea prin care se înfăptuiește ceea ce altfel nu s-ar înfăptui.* (Andrew Murray)

De exemplu, Dumnezeu ne-a pus la dispoziție credința și rugăciunea. Rugăciunea noastră pentru vindecarea cuiva este partea noastră în parteneriat. Fără ca noi să ne facem partea, Dumnezeu nu poate acționa. El a pus aceste reguli în universul Lui. Rugăciunea este în același timp mijloc necesar prin care Dumnezeu vrea să lucreze și semn al preocupării noastre pentru sufletul celui pentru care mijlocim.

Întrebare: *Citim în FA 12:1-9 că Biserica se ruga neîncetat înaintea lui Dumnezeu pentru scoaterea lui Petru din temniță. Ce loc crezi că are rugăciunea cu stăruință în planul lui Dumnezeu?*

.....

.....

.....

RUGĂCIUNEA

Felul în care înţelegi providenţa îţi afectează rugăciunea. Rugăciunea este parte a implicării noastre în planul lui Dumnezeu. Rugăciunea este un privilegiu şi o responsabilitate. Este personală şi dialogică în acelaşi timp. Ne rugăm Lui pentru că El este în control absolut şi este prezent personal în istorie. Rugăciunea noastră exprimă credinţa într-un Dumnezeu personal, cu care poţi avea o relaţie.

Strict vorbind, Dumnezeu nu are nevoie de rugăciunile noastre pentru a conduce lumea. Dar, în bunătatea Lui, El ne-a integrat şi pe noi, cu rugăciunile noastre, în mersul lumii.

> *Providența este mâna lui Dumnezeu în mănușa istoriei.* (J. Vernon McGee)

Lecţii practice:

(1) Rugăciunea **este participare** în planul lui Dumnezeu

Pe de o parte, rugăciunea nu schimbă scopul lui Dumnezeu, ci este un simplu instrument prin care El îşi exercită controlul asupra lumii.

Pe de altă parte, este adevărat că noi putem participa la istoria lumii prin rugăciune. Și după cum orice acțiune a noastră are efecte, la fel se aplică în cazul rugăciunii. Rugăciunea devine canal prin care poate curge puterea lui Dumnezeu.

> *Rugăciunea este legătura unui suflet viu cu Dumnezeu. În rugăciune, Dumnezeu se oprește să-l sărute pe om, să-l binecuvânteze pe om și să ajute omul în tot ceea ce Dumnezeu are în plan sau omul are nevoie. Rugăciunea umple goliciunea omului cu plinătatea lui Dumnezeu. Umple sărăcia omului cu bogățiile lui Dumnezeu. Îndepărtează sărăcia omului cu puterea lui Dumnezeu.* (E.M. Bounds, *Realitatea rugăciunii*, p. 22)

Deși noi putem contribui modest la cursul evenimentelor prin acţiune şi prin rugăciune, unele acţiuni pot produce rău, de aceea anumite rugăciuni nu sunt ascultate. Dacă nu ar exista restricţii, rugăciunea ar deveni o activitate mult prea periculoasă la îndemâna omului.

O condiție fundamentală în rugăciunile noastre este ca ele să fie în concordanță cu voia lui Dumnezeu, descoperită în special în Cuvântul Său. Trebuie să cunoști Biblia ca să te poți ruga corect.

> 1 Ioan 5:14-15: *Îndrăzneala pe care o avem la El, este că, dacă cerem ceva după voia Lui, ne ascultă. Și dacă știm că ne ascultă, orice i-am cere, știm că suntem stăpâni pe lucrurile pe care I le-am cerut.*

Întrebare: *Cum poate restricționa Dumnezeu efectul rugăciunilor noastre? Dă câteva exemple:*

……

……

……

(2) Rugăciunea **schimbă** pe cel ce se roagă

Scopul rugăciunii este adesea nu să schimbe circumstanţele exterioare, ci să schimbe starea noastră interioară.

Indiferent de situație, când te rogi, starea ta se schimbă. Acesta este cel mai mare beneficiu sufletesc. Rugăciunea creează în cel ce se roagă o atitudine corectă față de Dumnezeu și față de semeni. A mijloci pentru cineva în suferință arată bunătate, a cere mântuirea cuiva arată pasiune pentru suflete.

De exemplu, știm din Evanghelii că Domnul Isus a adresat multe rugăciuni Tatălui Său ceresc. Aproape toate rugăciunile Lui au fost ascultate, însă rugăciunea din Ghetsimani, ca Tatăl să îndepărteze paharul suferinței, nu a fost ascultată. Planul Tatălui era cel mai bun, de aceea Fiul a trebuit să se lupte în rugăciune ca duhul Lui să fie întărit pentru suferințele care vor urma. Rugăciunea din Ghetsimani L-a pregătit pentru lupta de pe Golgota. În acest sens, se poate spune că rugăciunea L-a „schimbat" pe Domnul Isus, adică rugăciunea a devenit un mijloc pentru întărirea Lui pentru ce urma.

Întrebare: *Cum înțelegi afirmațiile apostolului Pavel din 2 Cor. 13:7-9? Ce dimensiune nouă a rugăciunii întâlnești aici?*

.....

.....

.....

În rugăciune trebuie să lupți, să muncești, să pui pasiune. Trebuie să fii perseverent, dar și pasionat. Pasiunea în rugăciune motivează la acțiune. Cel cu pasiuni curate se roagă cel mai bine!

Aplicație: Analizează textul din Exod 17:8-13 în care Moise se ruga lui Dumnezeu și extrage câteva învățături practice pentru viața ta.

.....

.....

.....

Mare eşti Tu, Doamne, şi preavrednic de laudă: mare este puterea Ta şi înţelepciunea Ta e nemăsurată; iar omul, părticică a zidirii Tale, pretinde să Te laude, tocmai el, care, înveşmântat în firea-i muritoare, poartă cu sine mărturia păcatului său şi mărturia că Tu le stai împotriva celor mândri. Cu toate acestea, omul, părticică a zidirii tale, vrea să te laude. Tu însuţi îl îndemni la aceasta, făcându-l să-şi afle desfătarea în lauda ta, căci pentru Tine ne-ai creat şi neliniştită e inima noastră până ce nu-şi află odihna în Tine. (Augustin)

NOTIȚE

NOTIȚE

NOTIȚE

NOTIȚE

NOTIȚE

Biserica Creștină Baptistă Metanoia - 2017